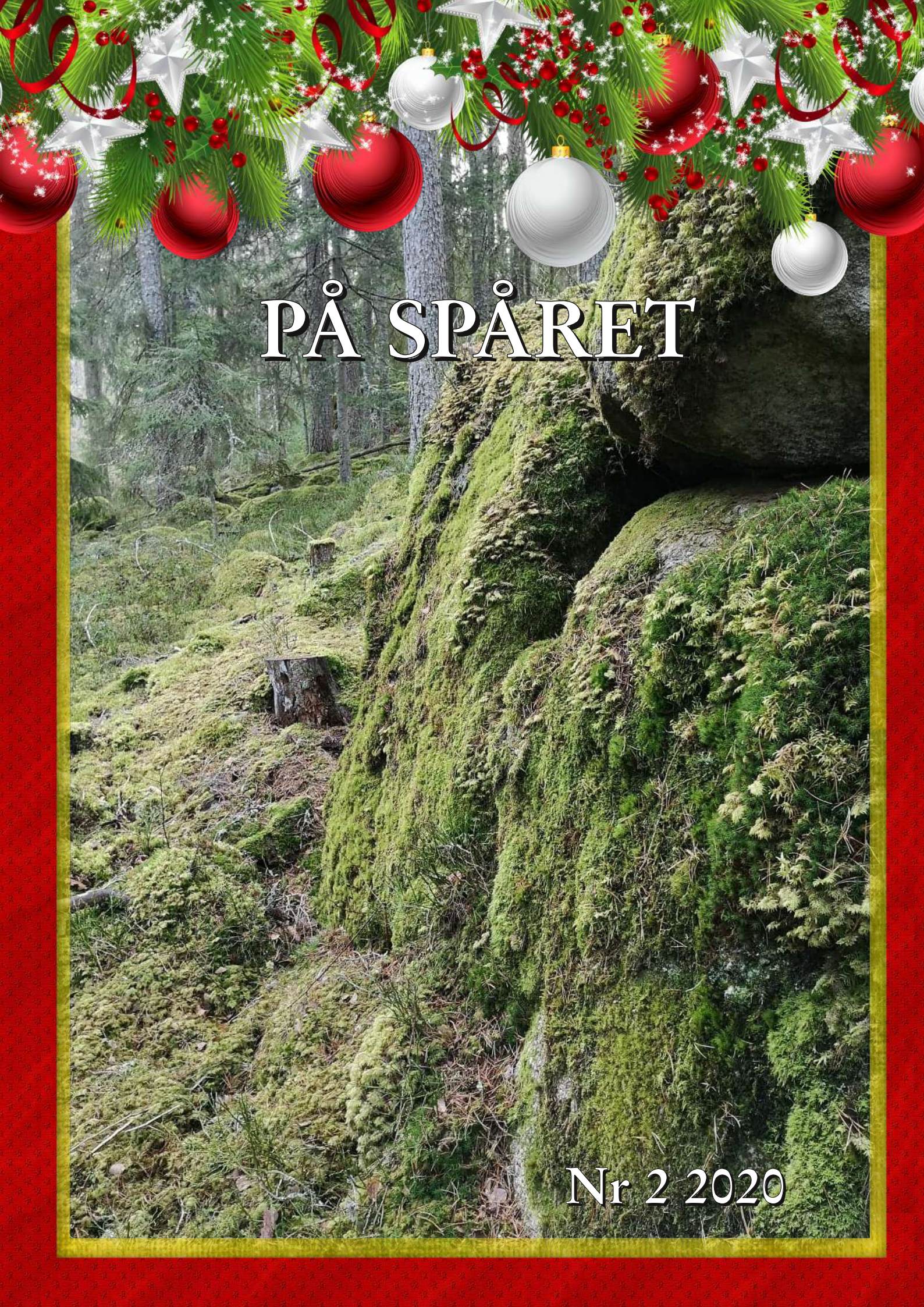

PÅ SPÅRET

Nr 2 2020

Från ordförandens punkthöjd

Året inleddes med en annorlunda vår och fortsatte med en höst där orienteringstävlingarna kom igång, men på ett nytt sätt.

I juni lättade FHM på restriktionerna och det blev tillåtet att arrangera mindre arrangemang, under förutsättning att det gick att hålla social distansering och med ett begränsat antal personer på området. Detta möjliggjorde att vi kunde arrangera Vårspringet, som nu fick namnet Sensommarspringet. Under två dagar arrangerade vi två parallella tävlingar en långdistans och en medeldistans. På detta sätt kunde vi erbjuda alla som ville, en möjlighet att springa orientering, vilket jag tycker var det viktigaste med arrangemanget. Fantastiskt bra jobbat av tävlingsledningen och banläggarna som anpassade arrangemanget så att det gick att genomföra.

Det känns väldigt bra att vi fick möjlighet att delta på ett antal östgöta-tävlingar under hösten, att flertalet klubbar gjorde det lilla extra för att ro iland sina arrangemang. Det påverkar definitivt drivkraft och fokus positivt och nu ser vi fram emot en vintersäsong med Sunes bana, Skinklopp, gymna och löpträning.

Det finns en risk att covid-19 viruset fortsätter att härja även i vår, men då är vi bättre förberedda på att tänka i nya banor och hitta flexibla lösningar för våra arrangemang. Med ett ännu mer öppet sinne så tror jag det finns stora möjligheter att arrangera tävlingar mer likt normala förhållanden i vår. Glädjande nog gäller inte heller särskilda restriktioner för de som är 70+ längre, utan samma restriktioner gäller nu för dom som för alla andra.

Hittaut har fortsatt under hösten och första året med Hittaut i Linköping har verkligen varit en succé. Under drygt 6 månader (27 april - 31 oktober) har Hittaut varit igång och lockat många Linköpingsbor att ge sig ut och röra på sig. Hittaut i Linköping har lockat hela 6200 deltagare, det gör inte bara Linköping till den största Hittaut-orten i år, utan också det största Hittaut genom tiderna. Dessutom är det 650 deltagare som har besökt alla checkpoints. Det är alla deltagare som registrerat sina checkpoints på Hittaut hemsida eller mobilapp som räknas i statistiken. Det är genom att deltagarna registrerar checkpoints som Hittaut syns och tack vare detta som det blir en fortsättning på Hittaut 2021.

Planeringen inför 2021 är i full gång och vi kan lova några nya kartområden och uppemot 160 nya checkpoints till nästa år.

Vi kan vara tacksamma och glada över att vi har en idrott som går så bra att utöva i dessa tider. En stor eloge till motionskommittén som varje vecka hängt ut en ny veckans bana. Veckans bana har lockat många nya orienterare. Det märks både på att det är mer upptrampat i skogen och att man aldrig är själv ute i skogen och orienterar längre.

Jag vill avslutningsvis uppmärksamma vinnarna på KM-lång i D21 och H21 här, då det inte blev någon prisutdelning på höstmötet. Alva Olsson och Olof Ljunggren blev de första vinnarna av de nya vandringspriserna tillverkade av Per Magnusson. Grattis till er!

/Inger Gustås

Telefon:
013-15 74 26
(Telefonsvare)

Hemsida:
www.lok.se

E-post:
info@lok.se

Omslag:
Hanna Modig Tjärnström

Medverkande i detta nummer:

Annika Ivarsson
Christian Enberg
Gunvor Frid
Hanna Modig Tjärnström
Inger Gustås
Johan Persson
Julia Modig Tjärnström
Kajsa Hammarström
Per Gustås
Roland Frid
Thomas Stenström

Redaktör:
Hanna Modig Tjärnström

Adress:
Linköpings Orienteringsklubb
Vidingsjö, LOK-gården
589 53 Linköping

Skräcken i Nävekvarn

Fågel på jakt, kanske efter springande orienterare...

Orientering bjuder ju som alla vet mestadels på helt fantastiska upplevelser, storslagna naturupplevelser i storskogar på perfekt ritade kartor i underbart lagom varmt väder. Mestadels alltså. Kanske du som jag också varit med om någon händelse som inte var fullt så storslagen. Här tänkte jag berätta om en skräckupplevelse från Corona-sommaren 2020.

En efter en försvann sommarens planerade ol-semesterar, Sprint-VM i Danmark, Gotlands sommartävlingar och till slut även Tjust 2-dagars. Vad gör vi då? Vi hyr en stuga i fina Nävekvarn och tackar OK Måsen och Nyköpings OK som karterat fantastiskt fina områden norr om Bråviken, kustnära men utan eländiga enbuskar och klippskrevor. Med kartor från Måsenstafetten från senare år kan det inte bli bättre.

Tror att det var dag 3 i stugan. Någon hade ont i hälen, någon ville cykla, någon var lite snuvig. Jag ville så klart orientera. Gjorde mig en egen medeldistansbana på norra delen av kartan Kungstorpsberget, cyklade dit på 10 minuter och kom direkt ut i min favoritterräng, lagom höga gula höjder omgivna av

små och stora sankmarker. Vid de två första punkterna fanns till och med små snitslar kvar från tidigare Måsenstafett, najs. Ett flow in-finner sig, det är jag och kartan och skogen, men det jag inte vet när jag springer ner från min 11:e kontroll, en sten uppe på ett litet berg, ner mot en liten mosse, är att jag alldeles strax ska skrämma livet ur en tjäder-/orr-/xxx-höna, som i sin tur ska skrämma livet ur mig. Jag ser bara något brun-grått-mönstrat stort fjäderverk som reser sig hastigt halvmeter från min vänstra sida och får direkt en känsla av att hon kommer att anfalla mig, hacka mig i huvudet, slita i mitt hår, gå för mina ögon... (ja, jag har sett Ronja Rövardotter och vildvitrorna). Hon är blixtnabbt över mig, jag girar skarpt höger och skriker HJÄÄÄÄLP, girar vänster och skriker HJÄÄÄÄLP, och i samma sekund frågar jag mig själv – varför skriker jag? Det finns INGEN här som hör mig, och INGEN här som kan HJÄLPA mig. Jag vet hur det kan gå, jag har en närstående som tvingades slå till tjädertuppen på halsen för att undkomma hans ilska, jag är verkligen livrädd. Jag kan efteråt – för det finns ett efteråt – se på min klocka att min puls höjs abrupt, från behagliga

I stuga i Nävekvarn och försöker hämta mig efter en viss skräckupplevelse

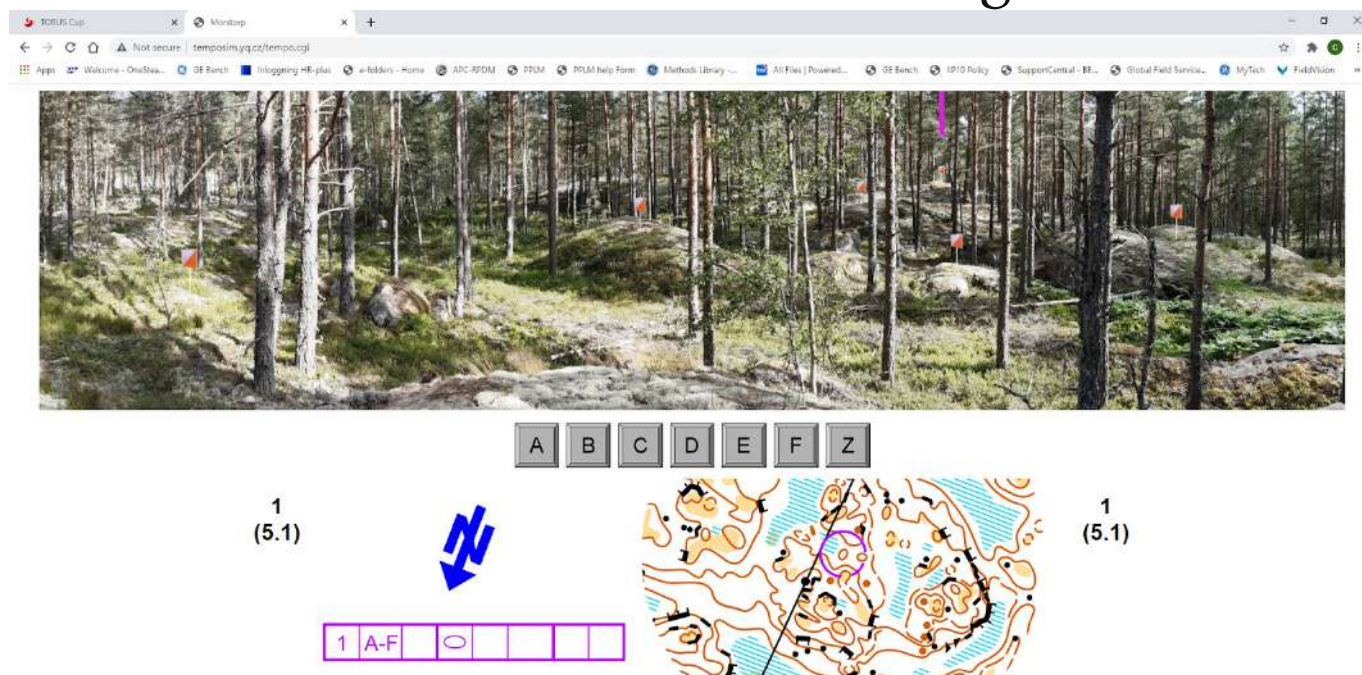
tugga-på 140 till 174 (mycket för en dam i min ålder), och jag kan också se att den där tugga-lunken blivit en fart motsvarande intervallfart med la och grabbarna.

Mitt zick-zackande kanske ihop med mitt ihärdiga skrikande gör ändå att den stackars hönan försvinner bort över höjderna – åt det håll min bana går... Men det finns inte en chans att jag tar den vägen. Jag har börjat gå, svag, skakis, skär-rad och på spänn att hon ska komma tillbaka med nyvunnen styrka. Mot cykeln. Men så lugnar jag mig och kan ju inte låta bli att ta de sista kontrollerna på banan här i den fantastiska Sörmlandsskogen, om än med en rejäl böj till nästa. Och jag behöver väl inte tillägga att minsta prassel bland löv eller buskar fick hjärtat att slå något extra slag både resten av den turen och resten av sommarens alla fina storslagna orienteringsupplevelser.

/Annika Ivarsson

Foto: Google, privat bild

LOKs okända tävling

En printscreen från hur det kan se ut när man kör en virtuell preotävling. Man ser ett kartklipp med en kontroll och så gäller det att väkja vilken av skärmarna i bilden det är. Eller kanske ingen av dom...

Det är nog inte så många som känner till att LOK arrangerade en tävling för några veckor sedan med 296 startande från 29 olika länder och 4 världsdelar. Tävlingen gick väster om vägen upp mot Prästtomta. Strax norr om där DM medel och Lång gick i år. Endast en arrangör behövdes, dock var en tjec-kisk bankkontrollant också involverad.

Arrangemanget var mycket uppskattat då många deltagare sitter i mer eller mindre självvald karantän och man fick för en stund komma ut i vacker skog även om det bara var via datorn.

Tävlingen var nämligen en digital precisionsorientering där deltagarna sitter hemma vid datorn och löser ett antal uppgifter. Det går till så att man ser ett foto med skärmar överst och en kartbild med en kontroll under. Skärmarna benämns A-F från vänster till höger i bilden. Sedan finns även alternativ Z om ingen av skärmarna sitter rätt. När man bestämt sig trycker man på det alternativ man vill ha och nästa uppgift kommer fram.

Det går på tid och varje fel ger 30 sekunder i tillägg. Ofta är det 5 uppgifter per foto. Sedan byter man område. Totalt var det 30 uppgifter som deltagarna fick lösa i vår vackra skog. Ovan ses ett exempel från tävlingen. Rätt svar kommer senare i texten.

Hela tävlingen går att hitta via <http://temposim.yq.cz/tempo.cgi>. Där kan man prova själv, både LOKS men även andra tävlingar. Om det är någon som vill ha detaljerade instruktioner för att prova, hör av er till Christian. Eller om ni har några andra frågor.

Resultatmässigt vann en ryss på LOKs tävling. Bästa svenska var regerande världsmästarinnan Marit Wiksell på 12:e plats. Bästa LOKare var Oskar Hektor på en 24:e plats, strax före Johan Persson som 26:a. I digital Preo har Johan valt att representera LOK. Vi får hoppas han gör det till fots också snart. I övrigt kan nämnas att Sigurd Dähli (Bronspå VM 1983) deltog. Tävlingen upplevdes som ganska svår. 7 fel var det bästa någon klarade sig på. De snabbaste

ligger på i snitt 5-6 sekunder svarstid per uppgift.

Tävlingen ingick som en av 8 deltävlingar i Torus Cups A-klass Hösten 2020. Deltävlingarna i A gick i 8 olika länder i Europa. Deltävlingarna i B-klassen var ännu mer spridda med en i Usa och en i Colombia förutom 6 i Europa. Deltagare från LOK var Anna Enberg i B-klassen och Hanna MT, Julia MT, Johan P, Oskar H, Markus E, Cecilia E och Christian E i A-klassen. Anna kom på en slutlig 9:e plats bland 225 startande. I A-klassen var det totalt 349 personer som startade på någon tävling. LOKarna var jämna överlag och Christian 65:a, Johan 74:a, Markus 78:a, Oskar 83:a och Julia 88:a var de bästa placeringarna.

Det fanns även en lagtävling. Här kom LOK 5:a av 299 startande klubbar. Dock ska tilläggas att det var ca 50 klubbar som hade 3 eller fler deltagare. De 3 bästa resultaten från varje deltävling räknades in i klubbens resultat. Samtliga deltagande LOKare bidrog till lagplaceringen.

Sedan fanns det även en landskamp där de 5 bästa resultaten räknades från varje deltävling. Även här bidrog många av LOKarna till att Sverige kom på en 5:e plats av 33 deltagande länder.

Det kommer troligen att arrangeras

ytterligare en serie deltävlingar i början på december samt en våromgång i början på Mars. Delta gärna. Det är en utmärkt träning i att snabbt översätta en terrängbild till kartbild och tvärtom. Dessutom är det riktigt skoj!

Om någon nu fortfarande undrar vad rätt svar var på uppgift 5.1 på bilden tidigare så var det B. Detta klarade 70 % av de tävlande och mediantiden för att svara var 18 sekunder.

/Christian Enberg

Tiomila 2021 i Valdemarsvik

Utsikt över målområdet

Foto: Google

Flygfoto över målområdet
Foto: 10Mila

Den 1-2 maj nästa år avgörs världens största orienteringsstafett i Valdemarsvik, Östergötland. Linköpings OK är en av de klubbar i Östergötland som ska göra detta arrangemang möjligt.

Arenan kommer att vara vid Grännäs fritidsområde omedelbart söder om Valdemarsvik med magisk utsikt över Valdemarsviken. Tävligen kommer att avgöras i jungfrulig orienteringsmark omedelbart söder om Grännäs, ett orienteringstekniskt intressant område med typisk skärgårdsterräng. I området har ingen orienteringsverksamhet förekommit tidigare. Möjligheterna till ett minnesvärt arrangemang är mycket goda.

LOK kommer att ansvara för två områden tävlingsadministration och transporter/parkering. Tävlingsadministration innebär allt från anmälan till resultat. Såsom tävlingsexpedition med utdelning av lagkuvert, hantering av lagändringar och utdelning av kartor. Incheckning där vi "kopplar" SI-pinnar och nummerlappar samt utcheckning efter loppet. Vi ansvarar också för liveresultaten och GPS-hanteringen för tätlagen. Transporter avser bussning från olika förläggningar i Valdemarsvik.

Till detta kommer vi att behöva ca 100 st LOKare. Många av arbetsuppgifterna kommer att gå att kombinera med deltagande i stafetterna då våra arbetsuppgifter inte

ger någon kännedom om banor eller karta. Herrarna kan jobba under ungdoms- och damstafetten under lördagseftermiddagen och ungdomar och damer under natten då herrstafetten avgörs. Dessutom finns det många arbetsuppgifter som sker före och efter tävlingshelgen. Detta är ett ypperligt tillfälle att få uppleva Tiomila.

De flesta arbetsuppgifterna kräver inga speciella förkunskaper utan du kommer att få den utbildning som krävs.

Vi tror att intresset för nästa års Tiomila kommer att bli extra stort dels för den fina terräng som erbjuds dels för att årets tävling blev inställd. Passa på att upplev den inifrån genom att vara en av arrangörerna.

Thomas Stenström

Hitta ut – En resa mellan Duved och Karlskrona

Under höstmötet 2019 fick vi för första gången höra om Hitta ut. Oj en app som skulle tas hem, nu blir det svårt, men det var ju lätt att komma in på den. Bra komplement till veckans bana men det kommer nog att vara mycket svårare än den, tänkte vi lite stilla. Vi testar i alla fall så när hela, det som vi nu tycker fantastiska upplägget, startade var det inte svårt att få ut oss i skogen. Beväpnade med både hittaut-karta och veckans bana gav vi oss iväg. Första kontrollen stenen 69, svart, tog vi efter ett visst besvär för vi ville ju inte använda appen. Nej karta ska det vara. Sedan var vi fast. Det här är ju toppenbra i dessa corona-tider.

I snabb takt avverkade vi kontrollerna både gående, cyklande, billedes och även, ja faktiskt även med båt, dock inte i Linköping. En solig julidag tog vi båten till Västervik, ankrade vid Gränsö slott, travade förbi alla som badade och solade och gick ut mot den lilla ön som ligger ett stenkast från slottet och tog den dagens kontroll.

Valborgsmässoafton blev en höjda-re med lång cykeltur runt i Linköping, trevliga samtal med andra som var ute i samma ärende.

Under maj hägrade Olstorp och Sandvik i vackert vårväder. Till-sammans med trevligt sällskap, Ulla och Anders, avverkade vi dessa områden med medhavd matsäck. Anders lärde mig att jag kunde registrera på ett annat sätt än jag gjorde och då gick det snabbare än att plocka fram varje kontroll på kartan och registrera där. Nya kontroller att plocka i början på juni. Nu har vi upptäckt listan där vi kan se hur vi ligger till mot andra. Nu gäller det att klättra i listan, så snabbt ut till Bergs slussar i snålblåst och duggrejn. Kul att se

Roland Frid vid en av alla Hitta-ut-kontroller

Foto: Privat

mammor med barnvagn och något litet barn på cykel som kommer och registrerar kontroller. Den obligatoriska matsäcken åts vid monumentet över von Platen.

Nu kan vi inte ta fler förrän i juli. Det kändes tomt men eftersom vi håller till i Loftahammar på som-maren så var det bara att hänga på cyklarna på bilen och ge oss iväg.

Och nu har vi upptäckt Sverigelis-tan. Nu gäller det att klättra igen. Inte hade vi med oss matsäck för en hel dag så när vi kände oss nöjda

med de vi plockat för vi snabbt hemåt på darrande ben. Men vi klättrade på Sverigelistan. Nöjda och glada. Snart tillbaka till Västervik där vi upptäckte hur fint Gränsö är. Vi fick en härlig runda med cykeln både i blåbärsskog och strandnära miljöer.

Här gällde det att plocka allt vi orkade, för nu har vi upptäckt "veckans raket-lista" och på den ville vi ju ligga i topp.

En resa till Norge i mitten på juli gjorde att vi passerade flera städer

där vi kunde plocka kontroller. Bra med husbil så det går att stanna där vi vill. Från vår ställplats i Hedemora hade vi haft tillgång till flera kontroller men vi missade att kolla att det fanns hittaut där. Det har grämt oss hela sommaren.

Vackra Frösön fick besök av oss där vi bodde nära den gamla flygflottiljen så det var bara att plocka kontroller. Även skidstadion fick besök av oss dagen därpå. Kul att se skidskyttarna ute på sina träningspass. På Åre-kartan där Vålådalen, Fröå gruva och Järpen fanns med fick vi med son och barnbarn som glatt hängde med i uppförsbackarna för att själva få registrera sina hittaut. Duved är sista anhalten innan Norge där Stolpejakten finns. Det testade vi inte pga karantän. Nu hade vi klättrat till runt 1000

på Sverigelistan. Det fick vi väl var nöjda med tyckte vi.

Efter en helg i Katrineholm med 95 tagna hittaut tar vi en tur till Småland och Blekinge och i raskt takt plockar 81 stycken från Kalmar till Karlskrona. Så många fina stadsmiljöer och idylliska platser har vi hunnit se och mycket fin natur. Naturligtvis såg vi till att vi alltid låg bland de främsta på vecans raket-lista. Men vi klättrar ju på Sverigelistan också vilket sporrar oss att plocka mer. När det närmade sig 500 kontroller börja vi känna oss nöjda, men det sköna och varma höstvädret gjorde att vi i början på oktober tog oss till Gränna där vi plockade den femhundrade kontrollen. Men när vi ändå var ute så plockade vi ju några fler och såg hur vi klättrade, nu runt

plats 230 med 526 tagna kontroller.

Vi har haft roligt under våra vandringar eller cykelturer. Vi har med spänning följt listorna och kollat hur vi plockat placeringar. Att vi inte kom upp till den som leder Sverigelistan gör inget, han har tagit 5254. Men hamna på för när varande plats 253 och 254 känns väldigt bra och så mycket härlig motion vi fått.

Ett varmt och innerligt tack till alla Er som har lagt ner så mycket arbete och tid för att få hittaut att fungera så perfekt. **VARMT TACK.**

Vid pennan
Gunvor och Roland
Frid

Lite bilder från Sensommarspringet

Foto: Per Gustås

Radiopejl-SM 2020

Glada deltagare innan avmarsch mot starten för dagetappen.

Foto: Radio-orientering sverige

Efter LOKarnas storslagna premiär på SM för radiopejlorientering 2019 var det nog fler än jag som trodde att årets arrangemang skulle bli inställt i och med pandemin. Framförallt när man tar hänsyn till det faktum att en överhängande majoritet av deltagarna är över 60 år. Därför vart jag positivt överraskad när det ändå blev av. I år skulle dramat utspela sig utanför Göteborg med övernattning i Lerum SOK:s klubbstuga. Totalt var vi 6 st LOKare och därmed en av de större klubbarna. Sen förra SM så hade jag hunnit med en träning, i Vidingjö, veckan innan så att säga att man var rutinerad är nog att överdriva. Dock kände man sig hyfsat gammal i gemet när man fick hjälpa en att pejla till testsändaren. Det var några helt nybörjare som likt oss förra året hade hittat till SM.

Helgen började med årsmötet där den häftigaste diskussionen rörde utformningen av damlag i lagtäv-

lingen. Då det de senaste åren ökat kraftigt bland kvinnliga deltagare från en till tre, var ämnet högaktuellt. Än så länge ansågs det inte aktuellt att ändra reglerna för lag-sammansättning utan framtiden får utvisa om det blir aktuellt framöver. Självklart skedde mötet utomhus i strålande sol. Efter mötet var det dags för första etappen för helgen som var en natt-etapp. LOKarna var riktigt taggade och var först på plats vid samlingen och hann få tips från en lokal motionär som tipsade oss om att det fanns en å man kunde följa om man kom vilse. Som tur var behövde ingen av oss använda oss av den. För er som aldrig hört talas om radiopejl-OL innan så går det ut på att man med hjälp av mottagare ska pejla sig fram till sändare som sitter utplacerade i skogen. Kontrollerna kan sitta lite varsomhelst och det behöver inte vara vid en kontrollpunkt som vi orienterare är vana vid utan sitter nästan alltid vid ett

träd. Till hjälp har man en mottagare, penna och karta samt ev. övriga hjälpmedel såsom linjal. Alla startar samtidigt och man har då två minuter på sig att ta sig till en plats på kartan att utgå ifrån (man väljer själv men en tydlig punkt är att föredra) innan sändarna börjar sända. Varje kontroll sänder i 1 min innan nästa kontroll börjar sända vilket gör att det vid 5 kontroller tar 4 min innan samma kontroll börjar sända igen. Det kan därför bli en del tid där man bara väntar på att kontrollen ska börja sända om man är nära och ska pejla in till kontrollen. Efter att alla kontroller sänt den första cykeln delade det snabbt upp sig beroende på vilken kontroll man planerade att ta först. Man behöver nämligen inte ta sändarna i ordning och tiden stoppas vid den sista kontrollen man tar eller den sista kontrollen inom maxtiden. Första kontrollen togs utan alltför stora bekymmer, dock tog det ett par

cykler. Det är ett mysterium hur fort en minut kan gå när sändaren man letar efter piper. Vid andra kontrollen stötte jag på trubbel. Jag var väldigt nära men lyckades inte med finliret så tog lång tid att hitta enheten. Till mitt försvar så var den rätt gömd i ett bröttigt område och de använder inte reflexer så att hitta den i mörkret är inte alltid helt lätt. Här tappade jag även lite av draget då de andra hade tagit kontrollen utan att jag märkte det. Resterande del var spännande med en sjö och en elledning som spökade till signalerna något. Vissa saker kan få signalen att bete sig konstigt vilket gör det svårt att beräkna vart kontrollen kan vara. Träffade även på en sur tant som var väldigt upprörd att det var folk med lampor som sprang i skogen utanför hennes stuga. Och lite konstigt är det faktiskt att ränna runt i skogen med hörlurar och mottagare en fredagsnatt. Det var en tuff tävling med långa tider för de flesta. Bäst av LOKarna gick det för Mattias Eriksson som kom på en fin 6:e plats med alla fem kontroller tagna tätt följd av Thomas Rimhagen, Hanna Modig Tjärnström och Julia Modig Tjärnström på placeringarna 7-9.

När vi transporterat oss tillbaka till samlingen var det mingel med dricka och nötter innan vi reste tillbaka till Lerums SOK:s klubbstuga för soppa och mackor. Efter en alltför kort natt var det dags för dag-etappen. Jag hade fruktat denna redan innan då det skulle bli riktigt varmt och göteborgsterrängen av min erfarenhet inte är min starka sida, är alldeles för tufft. Och jag hade rätt, det var en riktig kamp från början till slut. Ibland var det bara skönt att ta en paus i en fin sluttning och lyssna på några kontroller. Det blev även väldigt varmt att ha hörlurar på sig fick jag märka. Jag toppade hela spektaklet med att tappa min SI-pinne någonstans ute i skogen. Jag

försökte leta efter den men tyvärr kunde jag inte hitta den. Dock var tävlingsjuryn schysst och godkände mig baserat på uppvisad GPS-rutt. Som tur var gick det bättre för de övriga LOKarna och likt gårdagen gick det allra bäst för Mattias Eriksson som var överlägset snabbast av alla.

Vad blev medaljskörden då? Totalt blev det hela fyra guld, tre silver och två brons samt bästa nybörjare på SM. Stor framgång! LOK får nog numera räknas som en maktfaktor inom radiopejl-OL.

Resultat:

Hanna Modig Tjärnström – Guld Damer, Guld D21
Julia Modig Tjärnström – Brons Damer, Silver D21
Mattias Eriksson – Silver Herrar, Guld H21, Silver lagtävling
Per Magnusson – Guld H40, Silver lagtävling
Christian Enberg – Brons H40, Silver lagtävling
Thomas Rimhagen – Bästa nybörjare på SM

/Julia Modig Tjärnström

Översta bilden: Taggade LOKare inför nattetappen
Nedersta bilden: Årsmötet hölls ute i det fina vädret

Foto: Hanna MT

Svischande nerför backarna på Idre Fjäll

Foto: Kajsa Hammarström

Premiär på MTB-O: Smygdiskad men med segmentseger

Under årets sommartripp till Grövelsjön där vi bjöd med Kajsa och Junis tog vi en av dagarna en tripp ner till Idre för att hyra och cykla MTB för första gången. Väl på plats träffade vi på Mia Eronn som var på läger tillsammans med landslaget för MTB-O, dock så såg hon oss inte i action vilket måste vara anledningen till att ingen inbjudan till landslaget ännu har kommit... Men jösses så kul det var och jag var fast direkt! Vi svischade ner för backarna och genom hårnålskurvorna, snabba som blixten. För att inte tala om hur vi fullkomligt rusade uppför serpentinsvängarna. Okej detta var nog bara som vi själva kände oss då någon som tittade utifrån nog skulle som bäst se några ytterst mediokra cyklister.

Det dröjde inte länge förens cykelabstinensen blev alltför svår och både jag och syrran började surfa runt på diverse cykelsidor för att hitta det bästa kapet. Tur vi hade cykelproffset Kajsa som gjort samma process i våras och hade full koll på vad man skulle leta efter.

Hon fick ta emot många länkar till olika cykelbutiker och göra uttalanden om just den var cykel med stort C som skulle bota abstinensen. Tillslut så slog både jag och Julia till på varsin cykel och det var bara att invänta leverans.

Men då vi, som tidigare nämnt,

redan i princip var fullblodsproffs så tvekade vi inte att anmäla oss till vår allra första MTB-O tävling i Kolmården inte många cykelpass efter inköpet av cykeln. Det bjöds på en medeldistans i samband med SM-tävlingen som gick på samma ställe fast dagen efter. Liksom cykla kunde vi (eller...) och orientera kan

Efter mycket om och men så införskaffades en egen MTB <3

Foto: Hanna MT

Nöjda och glada efter MTB-O pass i Slaka

Foto: Johan Persson

vi ju så vad skulle kunna gå fel? Mycket tydligen.

För det första så körde vi vår allra första MTB-O träning fredagen innan, alltså två dagar före tävlingspremiären så MTB-O tänket kanske inte riktigt hade hunnit bli on point så att säga. Det var en trevlig liten träning som Johan hade fixat i Slaka där det fanns en MTB-karta som användes under en träningstävling i våras. Träningen gick bra och det fanns ingenting som kunde tyda på att tävlingen på söndag inte skulle gå lika smidigt.

Förutom kanske att cykelterrängen var så långt ifrån varandra man kunde komma. Slaka med sin relativt snälla stigar och obefintliga kupering byttes helt plötsligt mot stenig och sjukt kuperade stigar fulla med rötter. Orienteringstekniken var också ganska så olik dagarna emellan. I Slaka bjöds inte inte på så många långsträckor, kanske inte så konstigt med tanke på kartans storlek. Dessa två faktorer i kombination med den saknade tävlingsvanan gjorde att "medeldistansen" i Kolmården blev lite mer av ett äventyr än vad jag trott innan.

Det hela började med att jag och Julia möttes på parkeringen för att fästa cyklarna på bilen och börja rulla mot Norrköping. Vi fick en bra sovmorgon med tanke på att LOK hade den sena starten, det var klubbblottat på grund av rådande pandemi. Jag hade fått äran att samla ihop hela fältet, ja till och med hela tävlingen genom att vara sist ut i skogen. Detta var kanske inte tävlingsarrangörernas bästa beslut, att skicka ut en nybörjare i seniorklassen sist. Men startlistans slump är huggen i sten så det var bara att gilla läget.

Tävlingen börjar väl helt okej till

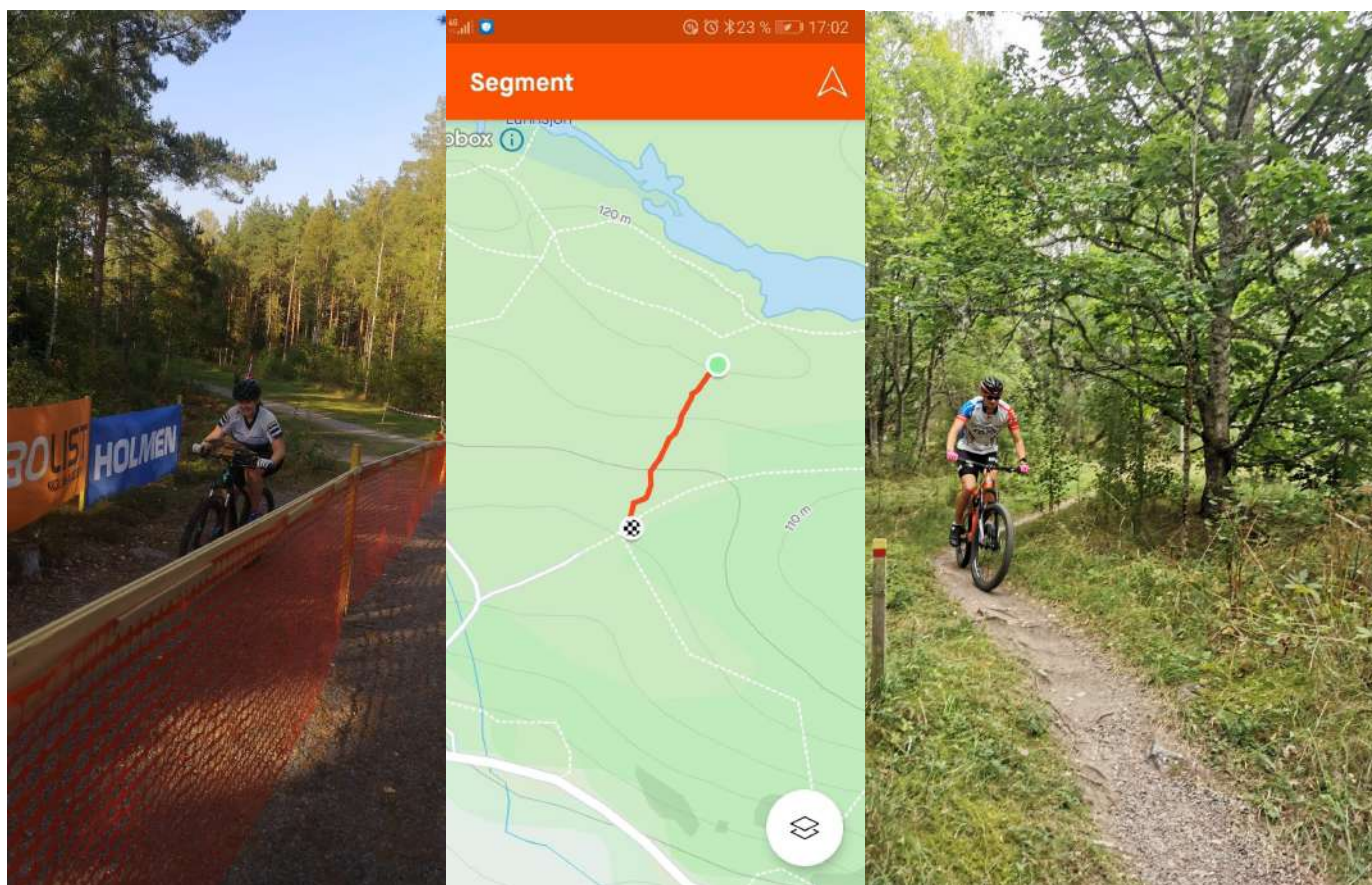
första kontrollen för att sedan göra en relativt grov bom till 2an. Var ute på fel stig och härja. Hade totalt överskattat min egen hastighet och svängt av på en liten stig alldeles för tidigt. Stigen jag var på var inte ens med på kartan, bra början. Men nu måste jag väl ändå gjort banans bommande tänkte jag. Ack så fel jag skulle ha. Till trean hade jag full koll på orienteringen men möttes av ännu ett bakslag, alla höjdkurvor. De tog aldrig slut kändes det som. Fanns inte en chans att mina stackars klena Linköpingsslättsben skulle orka trampa uppför dom. Var bara att vackert kliva av och leda cykeln uppför backen, redan till trean. Där någonstans började jag ana att detta skulle bli en lång dag. Men upp kom jag och där satt kontrollen fint och väntade på mig-check på den.

Nu kom första långsträckan och med sitt orienteringslöpningstänk så ville man ju hålla sig så nära strecket som möjligt, "rakt" på är alltid kortaste (och snabbaste) vägen ju. Tänk om man bara tittat upp lite grann, vidgat sina vyer, och sett det enkla och snabbcyklade runtvägvalet istället. Men då hade jag ju inte haft något att skriva om i den här artikeln. Grundtanken var kanske inte helt katastrofal men genomförandet var desto sämre. Tappade bort var jag

Mitt fantastiska vägval nerför slutningen, notera biten utan stig...

Foto: Livebox

Målspurten!

Foto: Julia MT

Vann iallafall ett stravasegment!

Johan ser proffsig ut under ett pass i Vidingsjö

var och när jag läst in mig så vart det något sort sicksackande mot kontrollen. När jag passerade en sjö och bara skulle följa stigen så lyckades jag på något sätt slinka av stigen och köra vad som visade sig vara off road. Eller en stig fanns det men den var alldeles för liten för att vara med på kartan och den gick rakt nerför en av de branta långa slutningar ner mot åkrarna. Det var inte tal om att cykla utan det var bara att vackert leda cykeln ner. Då riktningen inte riktigt stämde med den stig jag tänkt ta så började en tanke om att jag kanske inte tog någon av de tillåtna markerade stigarna på kartan ta form i huvudet (för i inbjudan stod det att enbart stigar markerade på kartan var tillåtna att cykla på, överträdelser resulterade i diskning). Men vid det här laget var jag bara glad om jag över huvud taget skulle hitta kontrolljäkeln så att vända och klättra uppför slutningen med cykeln igen fanns inte på karta (hehe förlåt för ordvitsen). Vål ner, slä

pandes med cykeln, var det lätt att läsa in sig och i sakta mak ta kontrollen, nästan 30 min senare men skam den som ger sig.

Resten av banan gick typ utan större fadäser men utan mycket kraft i bentagen men orienteringen gick i varje fall bra. Men det var en mycket trött men glad Hanna som cyklade i mål efter cirka 98 minuter starkt påhejad av Julia. Tänk om det hade varit en långdistans man kört... Hörde ändå i förbifarten av en arrangör att det var två personer till kvar i skogen, jag var inte sist i mål vilket för mig kändes lite som en

seger.

upptäckte att just den lilla avstickaren på en ministig som inte ens var med på kartan var ett cykelsegment på strava som jag dessutom tog hem. Konkurrenten var kanske inte mördande då ingen vid sina sinnens fulla bruk väljer den stigen ner men det var väl två andra personer på listan varav en var från när O-ringen gick där förra sommaren. Så trots att det inte blev någon större framgång i min första MTB-O tävling så fick jag iallafall åka hem med ett stravaseger, en så kallad Queen of the Mountain.

Hanna Modig Tjärnström

I bilen påväg hem fick jag ett meddelande från en kompis med texten "Är du ute och fuskar va?" med en bifogad bild av min liveloxxsvans som härjar fritt nerför slutningen. Man kunde inget annat än att skratta åt misären. Men största förvåningen kom nog ändå när man

Stort tack till våra sammarbetspartners!

Linköping

Där idéer blir verklighet

Malmberg

UR • OPTIK • LINSER

//polder
SPORT

SISU

Idrottsutbildarna

TRIMTEX